

Sdružení ambulantních psychiatrů a Psychiatrie pro praxi

Díky pochopení vydavatelství Solen a redakce časopisu Psychiatrie pro praxi se podařilo navázat s časopisem od počátku tohoto roku – doufejme oboustranně prospěšnou – spoluprací.

Sdružení ambulantních psychiatrů (SAI) bude mít v časopise svou pravidelnou rubriku, poskytující jednak informační servis, jednak prostor pro diskuzi o těch otázkách a problémech, které nás trápí, ba někdy přímo týrají. A poslední dobou se zdá, že tyto problémy narůstají.

Spolupráce s Psychiatrií pro praxi tak nahradí naše, více či méně pravidelné, zpravodaje a tím i jakousi závislost na sponzorující farmaceutické firmě. Kromě diskuze o problémech by měl být i prostor například na zajímavé kazuistiky či sdělení z běžné ambulantní praxe – jak ho využijeme, závisí ovšem především jenom na nás samých.

Nelze při této příležitosti neříct zcela otevřeně, že zájem ambulantních psychiatrů o problémy sdružení poslední rok či dva značně ochabl. Projevilo se to nejen na výsledku voleb do výboru České psychiatrické společnosti, kdy kandidáti SAPu (s jedinou výjimkou) zcela propadli, ale i na nezájmu o webovou stránku SAP (po nichž jste předtím dlouho volali a které bylo i dost složité založit).

Také zájem o diskuzi a připomínky k „vodítkům správné péče“ (guidelines) byl mizivý. Je to samozřejmě nejen ke škodě nás všech, ale i ke škodě oboru jako takového. Pokud někteří z vás sledovali diskuzi o vodítkách na schůzích Purkyňovy společnosti, mohli se přesvědčit o tom, že nebyť připomínek oponentů SAPu, mohly se ve vodítkách ocitnout postupy – jak vyšetřovací, tak léčebné – které by se mohly pro většinu ambulantů stát velmi obtížně splnitelnými, ba nepřijatelnými.

Kardinálním problémem, který teď stojí před námi všemi, je otázka rámcových smluv. Jak víte nebo byste měli vědět, v červnu 2006 končí většinu ambulantních lékařů – tedy i psychiatrů – smlouvy se zdravotními pojišťovnami. V současné době probíhají předběžná jednání o podobě příštích smluv. Praxe v České republice je taková, že smlouvy uzavírají zdravotní pojišťovny nikoliv rámcově (tedy s celým lékařským sdružením) – jako například v Německu – ale s jednotlivými lékaři. Mohlo tedy dojít na konci minulého roku k tomu, že jedna z pojišťoven řadě ambulantních specialistů (včetně zatím nám neznámého počtu ambulantních psychiatrů) smlouvu již nadále neprodloužila s vágním odůvodněním, že je jejich ordinace v síti nadbytečná. Přitom někteří z těchto psychiatrů – pokud jsem jimi informován – převážně z Prahy či Brna měli poměrně značný počet pojištěnců zmíněné pojišťovny. Při této příležitosti padla i zmínka o tzv. směrných číslech – pro Prahu by měl být počet ambulantních psychiatrů (jak zaznělo i v jedné televizní relaci) 79 – což je, pokud si to dobře pamatují, o něco méně než v roce 1989!!!

Pokud nebudou mít lékaři silná a reprezentativní profesní sdružení, která je budou kvalifikovaně zastupovat při jednáních se zdravotními pojišťovnami, nebudou mít naprosto žádnou možnost obhajovat své ospravedlnitelné zájmy a tím samozřejmě i zájmy svých pacientů.

Byť v současné době Česká lékařská komora vyhlásila za prioritu uzavírání rámcových smluv na neurčito (což bývalo evergreenem někdejšího Sdružení smluvních lékařů – nyní Sdružení ambulantních specialistů), a v tom bychom ji měli plně podpořit, nemůže ČLK jako taková plně zastupovat ambulantní lékaře – k tomu mají, resp. měli by mít ambulantní lékaři své vlastní profesní svazy. Měli bychom brát jako prostý axiom, že pro chod našich praxí jsou zcela nepostradatelné (o tom nakonec svědčí zahraniční zkušenosti, zejména z Německa).

Jistě krokem správným směrem je i nová vyhláška ministra zdravotnictví, platná od 1. ledna 2006, o úpravě seznamu výkonů s bodovými hodnotami, která významným způsobem navyšuje cenu lékařské práce. V souvislosti s touto vyhláškou se zvyšují bodové hodnoty i u většiny psychiatrických vyšetření. Je ovšem otázkou, jak budou zdravotní pojišťovny schopny toto zvýšení financovat – i když vzhledem k omezení finančního limitu na 103 % srovnatelného období zatím asi žádná krize nehrozí. Aspoň doufejme.

Nový rok 2006 nám tedy přináší spoustu problémů. Bez respektovaných profesních sdružení je asi řada, ne-li většina z nás nebude schopna úspěšně zvládnout. A mluvím-li o profesním sdružení, mám na mysli nejen Sdružení ambulantních psychiatrů, ale především Sdružení ambulantních specialistů jako zastřešující organizaci. Zatím se však zdá, že nejen vzájemné revnivosti, ale především minimální zájem (ne-li totální nezájem) samotných lékařů je brzdou, která brání tomu, abychom si získali u svých smluvních partnerů patřičný respekt.

Za výbor Sdružení ambulantních psychiatrů bych chtěl říct, že členové výboru se problémům spjatým s praktickými problémy snaží věnovat s plným nasazením. Bez vaší podpory to však bude pouze marná snaha a vyplývaná energie i čas.

Za výbor Sdružení ambulantních psychiatrů
Jaroslav Vaněk, předseda

MUDr. Jaroslav Vaněk
Psychiatrická ambulance, Francouzská 110, 100 00 Praha 10
e-mail: vanek_jaroslav@volny.cz